

НАРОДЖЕНИ ВІЛЬНИМИ

№100

e-mail: vspr22@ukr.net

БОЙОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ
ЦЕНТРУ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ДУШУ - БОГУ, ЖИТТЯ - УКРАЇНІ, ЧЕСТЬ - НІКОМУ!

Вибір за тобою: військовий злочинець або Захисник-Герой

Захисник завжди буде захисником тільки для того, кого він захищає.

Для агресора він переїкода і ворог, що чинить йому опір

Герой у війні за незалежність є героєм тільки для тих, хто разом з ним бореться за незалежність. І залишається героєм назавжди тільки у разі перемоги. Для окупанта і агресора він є злочинець, що чинить йому опір і вбиває його солдатів. Мало хто замислюється про те, що тільки один з реально проходінх кандидатів, розділяє відповідальність кожного, хто зараз воює проти російських військ і кожного, хто проти РФ.

Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України, Генеральним штабом, командуванням АТО (Об'єднаних сил), командирами бригад, батальйонів вже 5 років віддаються накази на знищенння ворога. Їх віддають Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України, всі військові посадові особи, розділяючи відповідальність за знищенння російських окупантів військ зверху до низу. Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України нагороджує державними нагородами, підвищує по службі, він підтримує, допомагає і всіляко дякує тим, хто знищує ворога. Але ким ми є для ворога? Ким є ті, кого зараз Президент України і українське суспільство називає героями і захисниками України? Ким ми усі є для Росії і її маріонеток в Україні?

Достатньо подивитися на «трибунали» колаборантів і «експертні висновки» зрадогонів всередині країни. Всі вони голосно кричать, що треба вішати і розстрілювати Генеральний штаб. Вони як бачать своє майбутнє в часи, коли також вішатимуть активістів, ветеранів, волонтерів? Вони складатимуть списки? Чи будуть ходити з білими нарукавними пов'язками і влаштовувати облави? Чи вони сподіваються, що встигнуть звалити за кордон?

Якщо не стануть колабораціоністами, то сидітимуть поряд з нами в одній камері. Або будуть вбиті при спробі перетину кордону з Польщею. Просто так російська імперія не залишить невдоволених нею. Зараз наші моряки сидять в російській в'язниці. Що вони зробили проти Росії? Вони виконували наказ ішли за міжнародними законами в український порт. ВОНИ СІДЯТЬ! У В'ЯЗНИЦІ! Вони навіть не стріляли. Вони не вбивали солдатів супротивника. Вони не наносили вогнєве ураження російським «феєсбешникам».

В порівнянні з ними, переважна більшість контрактників, офіцерів і генералів, з точки зору Росії – військові злочинці. А деякі з них ще і влаштовували «геноцид народу дамбаса». Так. Саме так. Згадайте, як

зажди і у всі часи Росія пригнічувала повстання і бунти. Топила в крові, а потім морила голодом. Ми для них ті, хто підняли повстання і воюємо проти них. Ми вбиваємо їх солдатів. Вбиваємо і допомагаємо вбивати. Ми воюємо і допомагаємо воювати з імперією.

Хто з проходінх кандидатів розділить з нами відповідальність за це? Той кандидат, який 5 років уникав називати Росію агресором? Якщо цьому «кандидату» накажуть віддати тих, хто воював проти Росії – він віддасть. Чи олігарх, в особі його кандидатів, який зараз позивається через суд до України? Той, що кинув державу на все що можна? Якщо ціною збереження його бізнес активів, буде здана національних інтересів України – то він її здасть. І він здасть того, хто воював. Кожного.

Його маріонетка, що заробляє вульгарними жартами, плязуючи перед росіянами, порівнюючи Україну з повією в той час, коли кращі сини України гинули у війні за Незалежність здасть також. Кожного, хто воював або допомагав армії. І якщо Путін, під час розмови з ним, коли той стойте навколошках, заради «настання миру» накаже віддати усіх, з точки зору РФ «злочинців», то він усіх віддасть.

Той кандидат, що скорочував армію і звільняв тисячі офіцерів, одночасно розпродажаючи армію під керівництвом прем'єра, яка укладала угоди в інтересах кремля, не здасть? Якщо росіяни йому

пообіцяють мир в обмін на «буунтівників і військових злочинців» – він теж всіх здасть. Тому що вони всі нічим не ризикують. Вони не брали участі у війні. Вони не віддавали наказів. Вони взагалі не були в ній помічені. Вони навіть російського агресора агресором соромилися назвати. Для більшості з них, хто воював і воює, для тих, хто допомагав воювати, для тих, хто активно підтримував війну з агресором, у нас погана новина – ми з вами всі в путінських «розстрільних списках».

Подобається це вам чи не подобається, але це стосується не лише армії. Це стосується і парамілітарних об'єднань. І націоналістичних формувань. І «Азова», зокрема. Ми усі в «розстрільних списках» Ху@ла. Якщо не в розстрільних, то в списках на великі тюремні терміни. І подобається це комусь або ні, але єдиний з кандидатів тих, що мають шанси на перемогу, це той, що знаходить разом з нами в цьому списку.

Як не крути, але у нас залишається обрати того кандидата в Президенти України, хто справами довів, що Україна своїх не кидає та б'ється за кожного полоненого і політв'язня. Тому, панове, просто включайте мізки. Адже усі ми воюємо проти імперії, яка ніколи нічого не забуває і не прощає. І той кандидат, який з нами воює проти Росії і бореться за волю України – це єдина гарантія того, що нас не зіллють на переговорах з Росією «за мир будь-якою ціною».

Народжені вільним

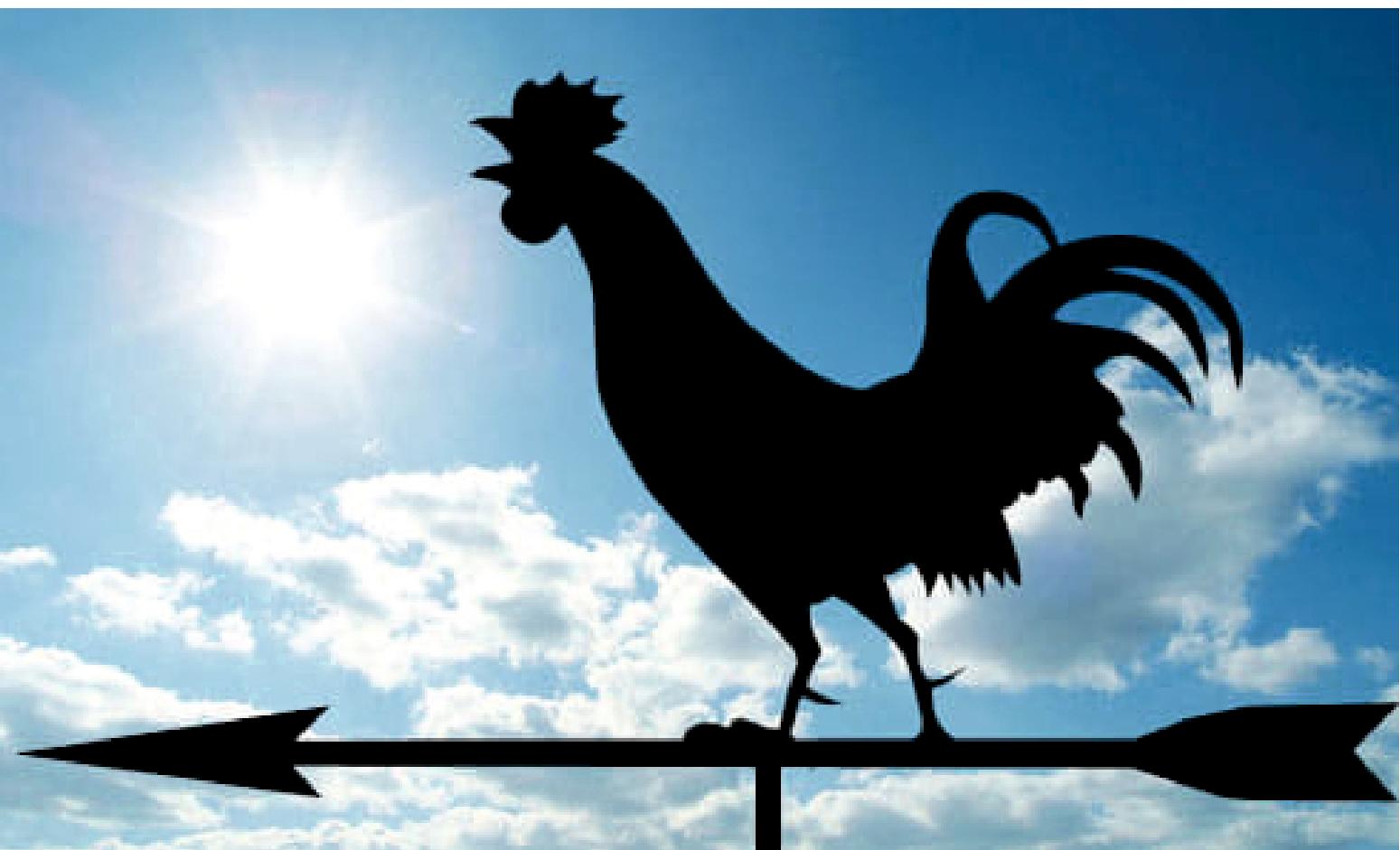
Блогосфера

Флюгер, як символ безкомпромісності

(Мовою оригіналу)

Вчера – группами, в балаклавах, организовано и цинично или на правоохранителей, простых людей. А сегодня, когда вышеперечисленного антуража нет и самых активных стали задерживать правоохранители – тут же вспомнили про права и Конституцию!

И завыли, и заплакали! И слезы... Море слез! Короче – сюжет драматичнее голливудской «Горбатой горы». Вот меня умиляет сегодняшняя ми-ми-мишность вчерашних брутальных «борцов с кровавым режимом»! Думаю этим ребятам, вместо скандинавских символов лучше использовать простые и приземленные образы, например – флюгер на шевроне в виде, там, петушки или барашка. Можно и котенка, как сегодня выяснилось... Ну очень гармонично бы смотрелось.

Определенно, даже будь я вчера среди «борцов», сегодня, непременно бы вышел из их рядов, от стыда и позора подальше.

Но слава Богу и моим мозгам, что я там и не был.

Роман Ковалев

Неосудна мавпа з ядерною кнопкою

Сучасна Росія «сьогодні більш по-імперському агресивна, ніж Радянський союз в період холодної війни», – констатував міністр канцелярії президента Польщі Кшиштоф Щерський. І додав, що за Союзу було підписано угоду про контроль над озброєннями, в той час як нинішнє керівництво Кремля припиняє його дію.

Щерський правий. І слава богу, що Захід починає це розуміти.

Пізній СРСР був відповідальною державою, починаючи з 1975 року, які б казки про нього не складали.

До 1975 року були політичні ліквідації і все решта. Але після 1975 року, коли вони

підписали Гельсінську угоду про часткове визнання прав людини, про непорушність кордонів у Європі, то СРСР був відповідальним політично – принаймні, на європейському театрі військових дій.

Звісно, він воював в Африці, воював в Афганістані, багато чого було. Але, не-зважаючи на старість вождів і їхній маразматизм, загалом це була імперія, яка розуміла свою відповідальність за половину земної кулі і долі світу. Карибська криза багато чому навчила. І якщо СРСР підписував договори, він їх виконував.

Може, він не підписував деякі потрібні договори.

Можливо, він підписував договори з тиском, частково на своїх умовах. Вів таємну війну – це зрозуміло, всі держави ведуть таємну війну. Але він виконував те, що він підписував.

Росія прославилася в міжнародному співтоваристві тим, що вона не виконує те, що вона підписує. Це вже гірше пітерського підвіріття. Навіть там треба було «відповідати за базар».

Те, що вибрикує сьогоднішній кремль – зовсім на голову не налазить. Це люди, з якими в принципі не можна мати справи.

Тому Щерський правий. І слава Богу, що Захід починає це розуміти. Хоча б в особі нової Європи, в особі Польщі. І роблять, так би мовити, оргвистовки.

Росія розірвала радянський Договір про обмеження звичайних зброянь в Європі в 2007 році. У 2009 році, після агресії в Грузії, Держдума дала дозвіл застосовувати збройні сили Російської Федерації за її межами.

Захід думав, що Росія – відповідальний член G8, G20, і з нею можна мати справу. І ось вона показала, що з нею не можна мати справу. Що вона труїть британських громадян бойовою зброєю, вбиває польського президента з його літаком тощо. І взагалі поводиться абсолютно неосудно.

Підґрунтам будь-якої міжнародної впорядкованості є вміння дотримуватися договорів, що підписані. Тоді щось можна будувати. Нехай погане, криве, але – можна. А тут взагалі нічого не можна робити.

Повна неосудність.

І в цьому сенсі, так, Росія дійсно гірша за СРСР. Гірша.

Олексій Арестович

Привіт з «мордору»

Понурий вальс сумної кремлівської коняки

Друзі, ви будете сміятися, але ми знову ненароком дуже образили наших сусідів з «мордора»

Найсмішніше, що ми вже навіть забули про це, а вони накопичували образу і вже зараз надіслали нам ноту. І це не «До» або «Ре», а дипломатичну ноту протесту.

Коли я побачив заголовок новини, то навіть не зміг відразу допетрити, що ж цього разу. Чи то з'єли занадто багато снігурів? Чи розі'яли чергові трусики в Слов'янську? Зрозуміло, що ми Хунта і якщо не клянемося в любові страшному мокшанському братові, то грішні за визначенням. Але ж для чергового вибрику російської дипломатії має бути якийсь реальний привід? Звичайно. Вони й знайшли його.

Отже, МЗС РФ надіслав нам ноту протесту в зв'язку з ... припиненням з 1 квітня дії договору про дружбу між Україною і РФ. Пипець...

Пам'ятайте, ми ще в грудні вирішили цю маячню прибрати з законодавчого поля. І прибрали. Дуже акуратно і дипломатично, щоб не нагнітати ситуацію. Просто Верховна Рада не продовжила дію документа. І 31 березня дія договору закінчується.

Все, крапка, ніякої дружби. Її за фактом і не було давно. Тому що друзі не віджимають території, не вбивають громадян з «Градів». Так чинять тільки вороги, яким Росія за фактом для нас і є. Зберігати договір про дружбу в цій ситуації було б безглаздо. Але... вони образилися. І ноту Лавров зі своїми коментарями надіслав. У стилі – образили мишу, напісяли, вибачте, в нору. Нехай в

нашому випадку не миша, а скоріше коняка, суті це не змінює.

Але, найвеселіше в цій ситуації те, що, на думку росіян, ми ж і винні в охолодженні відносин!!! Так, каже Лавров, договір застарів, але не з вини Москви. Україна сама винна. Тотальна українізація, курс на НАТО і ЄС в Конституції.

Я б почав з того, що це взагалі то не ваша, вибачте, коняча справа – куди і як нам розвивати свою країну. Та чи потрібно узгоджувати з Москвою наші дії, зовнішні та внутрішні? І з якого х..., власне?

І головне – не потрібно плутати черговість кроків. Курс на НАТО і ЄС в Конституції з'явився через кілька років після збройної агресії Росії в Криму і на Донбасі. Тобто причину і наслідок варто поміняти місцями. А тотальна українізація разом з утисками прав російськомовного населення існувала і існує тільки в хворих головах деяких політиків. Досить вже генерувати марення про обмеження. Я

навіть не знаю, як з рештою коментувати цей крок російського МЗС. Ніякої дружби немає. Її зміло кров'ю вбитих непроханими гостями з РФ в Криму і на Донбасі.

Договір про дружбу в умовах реальної війни – дурість і цинізм. Природньо, що Україна не буде його продовжувати. Я вам більше скажу – навіть найбільш проросійський президент, теоретично обраний українцями, такий договір не протягне через Верховну Раду бо Банкову зрівняють з землею українські громадяни. Росія для нас стала ворогом. Розумні люди кажуть, що була завжди, просто маскувалася, але тут нехай обговорюють історики. Зараз за фактом - ворог.

Договір про дружбу з ворогом не має сенсу.

Все. Не друзі. Можу лише, як коментар, процитувати свого старшину в ситуаціях, де ми, солдати-строковики, самі собі створювали проблеми і він, у вигляді покарання, вважав достатнім не втручатись. Він казав: «Кошка бросила котят, хай е ... ться как хотят».

Ми, звичайно, не дуже схожі на «кошку», та й «мордор» з кошенятами має мало спільногого. Але з другою частиною фрази в нашій ситуації я повністю згоден. Нехай жаба з гадюкою дріжать як зможуть, а ми прощаємося. Стіна на кордоні, яку почали будувати, має бути добудована, позиції для арти і мінометів, рів з кислотою і візовий режим. А ноти протесту від сумної кремлівської коняки з російського МЗС – це просто **понурий конячий вальс**. Нехай щастить.

Кирило Сазонов

Що до чого...

ВЕЛИКА БРЕХНЯ або Чотири найпривабливіших обіцянки кандидатів у президенти, які свідомо не будуть виконані БРЕХНЯ друга: «Мир завтра»

(Продовження. Початок в № 99)

Більшість громадян України хоче, щоб війна на Донбасі скоріше закінчилася. Соціологи повідомляють про це, як про сеансацію, немов українці – плем'я доісторичних вікінгів, які мріють скоріше потрапити в Валгаллу, загинувши в бою.

Але скільки не згадуй про славні козацькі військові традиції і героїчну УПА, історія України – це тисячолітня історія зовнішньої агресії. Загарбники приходили сюди з півночі і півдня, із заходу і сходу. Мало які землі так просякнуті кров'ю, як українська земля. І нинішня війна – настільки страшний біль, що не дивно, якщо люди готові повірити в диво, здатне цей біль припинити. Тим огидніші брехуни, що обіцяють таке чудо заради політичної вигоди.

Дива не буде!

Це тільки в кіно про Гаррі Поттера бородатий старий міг змахнути чарівною паличкою і повернути час назад, щоб відновити зруйноване.

«Якщо люди зі зброєю в руках зброю не складуть – ніякого припинення війни не буде, – пише у Фейсбуці один з військових лідерів ДНР Олександр Ходаковський. – Або може [передбачається], що Росія пустить їх до себе – усіх, хто воював проти хунти? Всього більше сотні тисяч людей по обидві сторони! Озлоблених, які шукають винного, позбавлених даху над головою, часто і сімей, тих, хто вважає себе відданими Росії?».

Але й з боку «хунти» не менше людей, які не готові жити в одній країні з найманцями армії Л/ДНР.

Соціологи, на жаль, не поцікавилися, як уявляють собі закінчення війни українці, і якою ціною вони готові отримати мир. У цих питаннях немає згоди ні по цей, ні по той бік фронту.

Немає його і серед міжнародних партнерів України, від яких багато в чому залежить готовність РФ «здати» Україні псевдо-республіки на тих чи інших умовах.

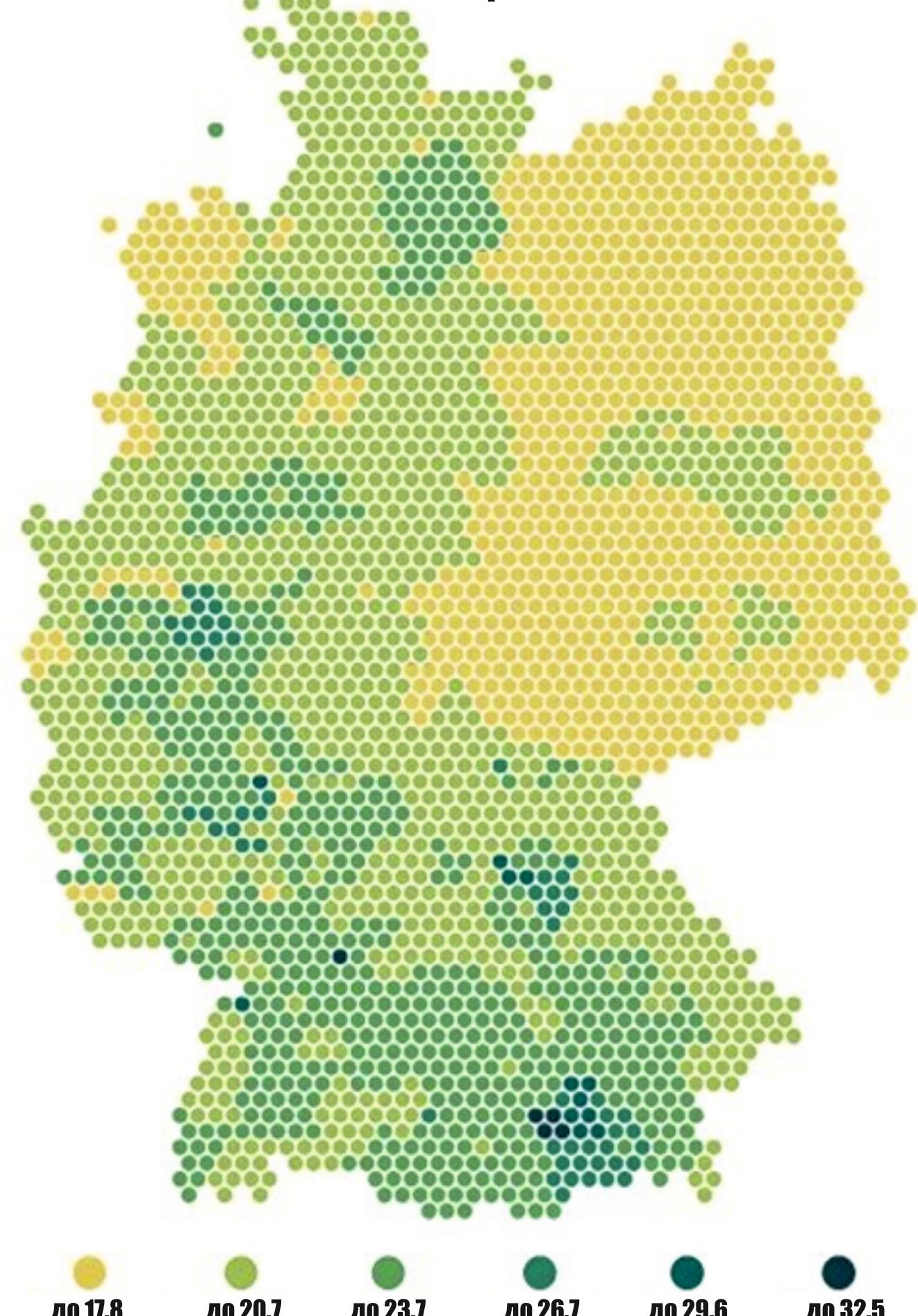
Про те, наскільки складно відновити територіальну цілісність країни після такого масштабного і довгострокового розколу, свідчать численні приклади з недавньої історії і сьогодення.

Найяскравіший приклад – сусідня Молдова.

Та навіть в Німеччині, де колись

Доступний дохід на душу населення в тисячах євро в Німеччині

2012 рік

розділений народ мріяв про возз'єднання.

Межі західних і східних територій «Дойчланд» і зараз, через десятки років після інтеграції, відображені в різних соціологічних показниках. Що ж говорити про народ, розділений окопами і кров'ю.

Західна і східна Німеччина досі відрізняються за багатьма показниками. (На малюнку показаний рівень доходів населення на Західі і Сході Німеччини.)

Швидке досягнення миру було

можливо влітку 2014 року. Цей мир мав би називу «перемога».

Сьогодні єдиний варіант швидкого миру буде називатися «капітуляція».

І миру вона не принесе, оскільки на наступний день після підписання капітуляції українським верховним головнокомандувачем почнеться нова війна. І цього разу – дійсно громадянська.

(Далі буде)
Олександр РАТНЕР